

der jo som bekendt ikke benyttes Konkurrence deroppe ved disse Arbejder — Konkurrence er jo absolut udelukket, det har stadig været en eneste Mand, der har haft det — vil jeg dog gerne gøre opmærksom paa, at Prisen paa Søsten f. Gfs. er forhøjet fra den Pris, der blev os opgivet i Betænkningen fra den Kommission, der var nedsat angaaende Undersøgelse af Havne paa Sjællands Vestkyst i 1887, og hvori der ogsaa sad Teknikere, vore bedste Teknikere her i Landet, de mest sagkyndige paa det Omraade. Denne Kommission kalkulerede Søsten til 55 Kr. pr. Kubikfavn, men en Kubikfavn Søsten, i dette Overflag er kalkuleret til 125 Kr. Endvidere er her groft Smeddegods, som dog de fleste ærede Medlemmer kende, anslaaet til 40—50 Dre pr. Pd., rundt regnet, og almindeligt Smaatømmer, Træ og Planter af ganske almindelige Dimensioner til 1 Kr. 20 Dre pr. Kubikfod, medens man kan købe lige saa meget, man vil, her i Njorbøbenhavn for 60—80 Dre. I det hele forekommer det mig, at Priserne ere komne vel meget paa Spidsen; jeg nævner det kun, for at den højtærede Minister maatte kunde foranledige, at der blev set lidt efter, at der var en lille Smule Mening i, hvorledes Statens Penge anvendes paa dette Punkt. Det ærede Medlem for Ringstøbing Amts 2den Valgkreds (Naberg) mente, at dette Sted, Nybørn, dog vist var det eneste, hvor der kunde være Tale om at bygge en Havn, der kunde komme Fisterne til Nytte. Jeg vilde oprigtigt beklage, om det var saadan, for jeg tror ikke, det lykkes i den Grad at gøre Kanalen sejlbar, at man kan lide paa det til enhver Tid af Aaret, og det skulde man vel helst, hvis det skulde komme dem rigtigt til Nytte. At der kan staves Adresser med en hel Mængde Underkrifter, — som jeg i øvrigt slet ikke kender, — fra Harboøre, forstaar jeg godt, og jeg vil ogsaa gerne være med til at træffe fornuftige Foranstaltninger inden for en rimelig Beføstnings Grænser, for at forsøge, om der kan gøres noget ved Nybørn, men jeg tror dog, at naar man for Alvor skal til at undersøge, hvilke andre Steder der kan være Tale om, at gøre noget for Fisterne, kan der findes Steder, hvor der er mere Grund til at bringe Osre, naar der er Tale om at bringe Osre i Millionvis. Og det hørte jeg

til min Forbavselse, at der desværre er Tale om her. Jeg troede, at man nu ved Nybørn vilde gøre Forsøg, der kunde koste et til et Par hundrede Tusind — maatte ikke engang det — men de Herrer sagkyndige maaa jo vide det bedre. Skal man op til saadanne Summer, vil man vist komme tilbage til en alvorlig Undersøgelse af de gamle Projekter, der have ligget for for en Snes Aar siden, og som man vistnok den Gang kom en lille Smule for let henover. Det skal jeg ikke komme ind paa, Havnespørgsmaalet ligger jo ikke for; men jeg vil kun sige, at hvis vi kunde blive enige om at gøre Forsøg med at benytte Nybørnkanalen som Anløbssted for Fisterne for en rimelig Penge, er jeg vis paa, at saa vilde alle være med til at gøre saadanne Forsøg. Men er der Tale om, at vi komme ind paa Udgifter af en 4—5 Mill. eller mere, ja, saa tror jeg, man skal se sig vel for i Tide og da navnlig undersøge det Punkt meget nøje — det er et meget alvorligt Punkt; thi der ligger Lyngdepunktet — det Punkt nemlig: Kan Kanalen uden Bestyttelse af Forhavnsmoler nogenlunde sikkert besejles under alle Vejrforhold, eller kan den det ikke? Det er et Spørgsmaal af saa eminent Vigtighed, naar vi komme ind paa at tale om Nybørn som Havn, og det maa man være klar over, thi kommer man først ind paa at bygge en Havn indenfor Kanalen til 4 à 5 Millioner, og bagefter en Forhavn udenfor, som vil komme til at koste noget som 20 Millioner Kr., vil jeg dog betænke mig paa at være med til at begynde.

Sloth: Den Sag, jeg har bedt om Ordet for, er meget lille i Forhold til den Sag, den ærede sidste Taler omtalte. Den angaar nemlig et Forslag, som er stillet af et Flertal i Finansudvalget om et Billetsalgsted ved Lange til et Beløb af 200 Kr. Lange ligger, som det jo er oplyst af den ærede Ordfører mellem Rødgersbro og Bjerringbro paa Østspidsen af min Valgkreds. Jeg kan ikke andet end sige Flertallet Tak for, at de have stillet dette Forslag, og jeg vilde ønske, at jeg i lige Grad kunde yde de øvrige Medlemmer af Finansudvalget og den højtærede Minister min Anerkendelse. Smidlertid tror jeg dog, at naar denne i sig selv lille og ubetydelige Sag